

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/409/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619206005
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7619206005.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka v spore žalobcu K.. R. S., W.. X.X.XXXX, V., R. X, proti žalovanému Obecnému úradu Vyšné Repaše, Vyšné Repaše, IČO: 00 329 762, o vyslovenie neplatnosti verejnej listiny, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 2C/51/2019-10 z 22.októbra 2019

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd“) preskúmaným uznesením pre prekážku rozsúdenej veci podľa § 230 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) konanie zastavil. Žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak na základe súdu známych skutočností - predloženého spisu tunajšieho súdu, č. k. 7C/307/2013 - z ktorého zistil, že v predmetnej veci na návrh žalobcu K.. R. S. proti Obci Vyšné Repaše o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu absolútne neplatného a vyslovenie neplatnosti zmluvy o prechode vlastníctva, bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom, č. k. 7C/307/2013-48 z 25.6.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č. k. 11Co/273/2016-139 z 9.8.2017, pričom bola žaloba žalobcu zamietnutá. Konaniu vo veci teda bráni § 230 CSP, a to prekážka veci rozhodnutej - res iudicata. Nakoľko uvedeným rozsudkom, č.k. 7C/307/2013-48 z 25.6.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č. k. 11Co/273/2016-139 z 9.8.2017 bola žaloba žalobcu právoplatne zamietnutá, pričom išlo o totožný predmet konania, nie je možné rozhodovať o tom istom predmete sporu. Z tohto dôvodu konanie v zmysle citovaných ustanovení zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal, nakoľko stranám sporu žiadne trovy konania nevznikli.

3. Proti uzneseniu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca namietajúc, že neboli splnené podmienky na zastavenie konania. Poukázal na viaceré rozdielnosti medzi konaniami, č. k. 7C/307/2013 a č. k. 2C/51/2019, či už odlišný petit, žalovaný, a tiež obsah konaní. Navrhol odvolaciemu súdu, aby sám vykonal potrebné dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky a následne aj s ohľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, nachádzajúce sa v prílohe č.1 podaného odvolania, rozhodol podľa § 390 CSP v zmysle žalobného návrhu.

4.Odvolací súd preskúmal napadnutý výrok uznesenia bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že uznesenie je v napadnutom výroku I. správne. S prihliadnutím na obsah podania je zrejmé, že bolo podané len

proti výroku I. napadnutého uznesenia. Výrok II. nenapadnutý odvolaním preto v zmysle § 238 CSP nadobudol právoplatnosť.

5. Odvolací súd preskúmal uznesenie v napadnutom rozsahu a zistil, že žalobca v prebiehajúcom konaní vedenom pod sp.zn. 2C/51/2019 ako žalovanú stranu označil Obecný úrad Vyšné Repaše, pričom v právoplatne skončenom konaní vedenom pod sp.zn. 7C/307/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/273/2016 bola žalovanou Obec Vyšné Repaše. Z uvedeného vyplýva, že nemohla byť splnená nevyhnutná podmienka veci právoplatne rozhodnutej - totožnosť subjektov. Druhá podmienka tzv. res judicata - totožnosť predmetu konania - je podľa názoru odvolacieho súdu daná, pretože v právoplatne skončenom konaní, sp. zn. 7C/307/2013 sa konalo o „vyslovenie neplatnosti právneho úkonu absolútne neplatného a vyslovenie neplatnosti zmluvy o prechode vlastníctva“ a v prebiehajúcom konaní, sp.zn. 2C/51/2019 je vecou „vyslovenie neplatnosti verejnej listiny“ pričom z obsahu podaní je zrejmé, že sa týkajú toho istého tzv. delimitačného protokolu nachádzajúceho sa v prílohách k obidvom podaniam. Odvolací súd má za to, že žalobca tým, že uviedol odlišný predmet konania a označil iného žalovaného, konal tak s úmyslom vyhnúť sa splneniu podmienok veci právoplatnej rozhodnutej v zmysle § 230 CSP, keďže v skoršom rozhodnutí bola jeho žaloba právoplatne zamietnutá, teda bolo rozhodnuté v jeho neprospech.

6. Podľa § 378 ods.1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 161 ods.1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

8. Procesnými podmienkami sú právomoc súdu (§ 3 a nasl. CSP), príslušnosť súdu (§ 12 a nasl. CSP), neexistencia prekážky začatého konania (litispendencie) podľa § 159 CSP, neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae) podľa § 230 CSP, procesná subjektivita (§ 61 a nasl. CSP), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť) podľa § 67a nasl. CSP, zrozumiteľnosť a úplnosť žaloby (§ 127, § 132 CSP...), povinné zastúpenie (§ 90 CSP) a iné.

9. Podľa § 161 ods.2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

11. V procesnom zmysle predstavuje procesná subjektivita tzv. procesnú podmienku. Procesnou podmienkou rozumieme určitú procesnú danosť, ktorá musí existovať, aby súd vo veci mohol konať a rozhodnúť. Procesná subjektivita predstavuje procesnú podmienku sporovej strany, na ktorú musí súd prihliadať z úradnej povinnosti počas celého konania. Odvíja sa od spôsobilosti mať práva a povinnosti. Inak ju má len ten, komu ju zákon výslovne priznáva. Pri fyzických osobách spôsobilosť mať práva a povinnosti vzniká narodením a zaniká smrťou (§ 7 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ďalej len „OZ“). Spôsobnosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby (§ 18 ods.1 OZ).

12. Podľa § 18 ods. 2 OZ právnickými osobami sú: a) združenia fyzických alebo právnických osôb, b) účelové združenia majetku, c) jednotky územnej samosprávy, d) iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon.

13. Právnické osoby vznikajú dňom, ku ktorému sú zapísané do obchodného alebo do iného zákonom určeného registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje ich vznik inak. Právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo v inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra, pokiaľ osobitné zákony neustanovujú inak. Z uvedeného vyplýva, že právnické osoby zapisované do obchodného registra sa stávajú subjektmi práva, nadobúdajú právnu subjektivitu, a teda aj procesnú subjektivitu, dňom svojho vzniku, ktorým je deň zápisu do uvedeného registra, a túto subjektivitu strácajú dňom výmazu z obchodného registra.

14. Podľa čl.64 Ústavy Slovenskej republiky územnú samosprávu tvorí obec a vyšší územný celok. Obe jednotky územnej samosprávy sú právnickými osobami verejného práva.

15.Zákon priznáva subjektivitu jednotkám územnej samosprávy, nie jej orgánom. Obecny úrad je v zmysle zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení výkonným orgánom obecného zastupiteľstva a starostu, zloženým z pracovníkov obce. Obecny úrad vykonáva odborné, administratívne a organizačné práce súvisiace s plnením úloh samosprávy obce. Obecny úrad nie je právnickou osobou, pretože sa na neho nevzťahuje § 18 ods.2 OZ. Nemôže teda disponovať spôsobilosťou na práva a povinnosti (právna subjektivita) a ani procesnou spôsobilosťou. V konaní táto skutočnosť predstavuje neodstrániteľnú prekážku, ktorá trvala od počiatku, preto bol súd povinný konanie zastaviť.

16.Podľa §62 CSP ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

17.Podľa § 380 ods.2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

18. § 62 CSP ukladá súdu povinnosť skúmať procesnú subjektivitu kedykoľvek počas konania. Keďže jej nedostatok v čase začatia konania, (t.j. v deň doručenia žaloby alebo doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu) je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, súd postupuje podľa § 62 CSP a konanie zastaví. Zároveň treba dodať, že nedostatok podmienky konania nie je vadou žaloby z hľadiska jej správnosti či úplnosti a vada žaloby, naopak, nepredstavuje nedostatok podmienky konania.

19.Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a uznesenie potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vo výroku vecne správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

21.K záveru o vecnej správnosti výroku môže odvolací súd dospieť aj z odlišných dôvodov, než na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď pre neodstrániteľnú prekážku konanie zastavil. Hoci súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konania z dôvodu veci právoplatne rozhodnutej, obligatónym dôsledkom podania žaloby v prebiehajúcom konaní by bolo rovnaké rozhodnutie, teda rozhodnutie o zastavení konania, keďže inou neodstrániteľnou prekážkou konania je aj nedostatok procesnej subjektivity, ale iba za predpokladu, že existoval už od momentu začatia konania. Obecny úrad od začiatku konania nedisponoval procesnou subjektivitou, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP potvrdil.

22.V tomto prípade sa nejedná o prekvapivé rozhodnutie, pretože za situácie, kedy by odvolací súd napadnutý výrok uznesenia zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, súd prvej inštancie by nemal inú možnosť ako konanie zastaviť, keďže prekážka nedostatku procesnej subjektivity od momentu začatia konania je prekážkou, ktorá sa v konaní nedá zhojiť postupom podľa §63 a §64 CSP.

23.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

24.Podľa § 256 ods.1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

25.Žalovanému nebola náhrada trov konania priznaná, lebo mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli a žalobca zavinil zastavenie konania.

26.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.